

یادی از شهید مدیر غلام سرور "خواجه عمری"

شهید غلام سرور فرزند محمد عوض نواسه شاه ولی خان از تول پر دل خان، خان سعید خواجه عمری در سال ۱۳۲۷ شمسی در قریه کاریز ولسوالی خواجه عمری ولایت غزنی در یک فامیل متوسط الحال دیده به جهان گشود. تحصیلات ابتدایی را در مکتب سلطان مسعود در ولسوالی خواجه عمری ولایت غزنی و دوره ثانوی را در سال ۱۳۴۵ خورشیدی در لیسه محاسبه و اصول تحریر (لیک اوشمیر) شهر کابل به درجه عالی به پایان رسانید. با وجود داشتن علاقه و استعداد سرشار در جهت ارتقای سویه تحصیلی، بنا بر مشکلات اقتصادی (ناشی از ضبط زمین های پدری وی توسط دولت به دلیل تأخیر در پرداخت اقساط قرضه کوپراتیف) به طور اجبار از تحصیل بازماند و در پست های اداری و محاسبی مشغول کار شد.

در لشکر گاه، نیمروز و کابل در پست های مدیریت های عمومی محاسبه و مالی و اداری و مدیریت عواید وزارت فواید عامه و قوای کار از ۱۳۴۵ الی ۱۳۷۳ شمسی کار کرد. همکاران وظیفه وی او همیشه از صداقت، جدیت، رفاقت و پشتکار او به عنوان یک انسان صادق و نمونه یاد می کنند.

شهید مدیر غلام سرور عطش پایان ناپذیری در فراگیری علم و دانش داشت. همیشه کتاب میخواند و جوانان را تشویق به فراگیری علم و دانش می نمود. در زمینه های جامعه شناسی، فلسفه، سیاست، اقتصاد و تاریخ مطالعاتی انجام داد. دارای طرز تفکر علمی، بینش سیاسی و اجتماعی بود. در میان مردم و همقطاران خود به صفت یک شخصیت متفکر، وارد در مسایل سیاسی و اجتماعی تبارز نمود. دارای وسعت نظر و قدرت بیان عالی در طرح و تحلیل مسایل سیاسی و اجتماعی بود. در صحبت ها و تحلیل هایش دوستان و دشمنان مردم را از هم جدا می کرد. در امر وحدت مردم و همکاری میان آنها تلاش فراوان به خرج داد. در مجالس و تجمعات مردمی صدای خود را به طرفداری از حقوق مظلومان بلند می کرد. با زبان ساده و فصیح مسایل سیاسی را به بررسی می گرفت و علیه فساد و مظلالم اجتماعی موضع گیری می کرد. با حکومت های جابر و استبدادی سر سازش نداشت و بر ضد شان دست به مبارزه زد. همواره در خدمت مردم بود و آنها را برای رهایی از چنگال فقر، بیسوادی و ستم ملی و طبقاتی تشویق و ترغیب می نمود.

ساختار فکری مرحوم غلام سرور مخالفت با هرگونه تجاوز، استعمار، جنگ های غیر عادلانه، استثمار و نژاد گرایی بود. هنگامی که روس ها به افغانستان تجاوز کردند و گستاخانه استقلال سیاسی ما را نابود کردند، غلام سرور با تکیه بر آگاهی سیاسی و شجاعت انقلابی خود همراه با یاران فداکارش، بر ضد روس ها و عمال وطنی شان موضع گیری کرد و دست به مبارزه بی امان و آشتی ناپذیر زد. او که عضویت سازمان آزادیبخش مردم افغانستان (ساما) را حاصل کرده بود، در بخش فرهنگی این سازمان تلاش و فعالیت بیدریغانه انجام داد.

در ماه میزان سال ۱۳۶۴ شمسی همراه با جمعی از همزمان و همفکرانش دستگیر و به زندان رفت. بعد از تحمل شکنجه های دوامدار جسمی و روحی، به جرم دفاع از مادر میهن و آرمان آزادی، دموکراسی و عدالت اجتماعی، توسط "محکمه اختصاصی انقلابی" به شانزده سال حبس محکوم گردید. وقتی رژیم مزدور روس آفتاب بخت خود را در حال افول دید، برنامه "عفو زندانیان سیاسی" را روی دست گرفت. زنده یاد غلام سرور پس از سپری کردن دو سال و هشت ماه حبس تنفیزی، از زندان پلچرخ کابل با گردن افراشته رها شد. طبق پیشبینی مرحوم غلام سرور، رژیم وابسته به روس سقوط کرد و خادیسیت های شکنجه گرمنحیث دشمنان مردم افغانستان با سر افکندگی تاریخی از صحنه سیاسی کشور رانده شدند.

بعد از سقوط رژیم خلقی - پرچمی، نوبت به حکومت مجاهدین رسید. جنگ های خونی میان گروه های جهادی در گرفت که مردم افغانستان، بخصوص شهریان کابل به خاک و خون غلطیدند. زنده یاد غلام سرور یکی از این قربانی ها بود. در ماه حوت سال

۱۳۷۳ خورشیدی، در اثر اصابت مرمی سیه دلان خونریز ، مغز آن انسان مهربان و عاشق آزادی از هم پاشید و به جاودانگی پیوست.

شهید غلام سرور تا آخرین روز های عمرش ، با اعتقاد راسخ به اندیشه های والا و نجاتبخش توده های اسیر و مظلوم ، سرفرازانه زیست و مردانه جان باخت. راه و روش مبارزاتی و اخلاق انسانی او سرمشق نسل امروز و فردا خواهد بود.

روحش شاد و یادش گرامی باد!

به قلم: جانعلی

کابل - افغانستان- جوزای ۱۳۸۹